

har visse Midler til at fremme en god Bevægelse, gør Midlerne til Maal. Ædruelighed er udmærket, men Forbud er, tror jeg, af det onde. Der er Kristne, som mener, at Kirkens Indflydelse og Magt og Sejre i Disputatser om dogmatiske Spørgsmaal er det væsentlige, er det, det kommer an paa. Man sagde jo om Grundtvig, at han en Gang havde udtrykt sig saaledes, at han glædede sig over, at han ikke var Grundtvigianer, fordi Grundtvigianerne skændtes og sloges om forskellige Udtalelser af Grundtvig. Marx har udtalt sig paa lignende Maade. Det egentlige kristne Liv i Befolkningen, det, det kommer an paa i Arbejdet for at føre Befolkningens forskellige Dele nærmere til Gud, lader man derimod haant om. Det, det drejer sig om, er i Grunden ikke saa meget, om Folk handler kristeligt, Maalet, at gøre Folk til levende Kristne, ser man bort fra, idet man fortaber sig i dogmatiske Diskussioner og Jagt efter Magt for Kirken. Midlet til at bevare Legemet sundt og smidigt er jo Idræt, men ogsaa der udartes der. Det bliver til Rekordjageri. Det bliver til Raahed i Fodbold og Boksning, det bliver til Sport, som man kalder det. Det er blevet Maalet, medens det skulde være Midlet. I Stedet for at dyrke Idræt som et Middel til at hærde Legemet bliver man Sportsidealist. Dér, mener jeg, er Idrætten slaaet over i sin Karikatur. Der er mange Socialdemokrater, for hvem Bevægelsen ikke gaar hurtigt nok. De siger: Vi skal have det gjort med det samme, vi skal hurtigt have gennemført de forskellige Ting: Kongemagtens Afskaffelse, Afrustning, Samfundets Overtagelse af Produktionen o. s. v. Ja, det vil vi alle sammen, der er jo ikke en Socialist, som ikke vil det, men de, som er saa yderliggaaende, er tilbøjelige til at sige, at de, som ikke vil det straks, er ikke Socialister. Ja, det er Forskellen. De, der vil have det gennemført straks, siger, at det skal gaa hurtigt, og jeg siger, at naar en Bevægelse ikke gaar langsomt, kommer det til at vare meget længere, inden den naar sit Maal. En Forbudsbevægelse overført paa dette Forhold vilde jo føre med sig, at vi skulde sige, at Folk kun maatte handle socialistisk i Politik og i Livets øvrige Forhold, og de, som ikke gør det, skal straffes. Det er Konsekvensen af Forbudspolitikken, overført paa almindelige Forhold: socialdemokratisk, Venstre- eller Højre-, hvad Slags Politik man vil. (Munterhed). Ja, selv Forbudsvennerne ler, og det forstaar

jeg saa godt. Jeg ler ogsaa ad det, jeg vilde mene, at det var naragtigt, fuldkommen naragtigt; men det, som man hævder og forsvarer fra Forbudsvennernes Side, synes jeg ikke er synderligt klogere.

Afholdsbevægelsen som Ædruelighedsbevægelse er udmærket, ja vidunderlig, og det er vidunderlige Fremskridt, Afholdsbevægelsen har at opvise. Jeg mindes saa godt selv, fra da jeg var Læredreng, alt, hvad jeg den Gang saa og hørte. Men her maa man huske paa, at det er ikke den saakaldte Afholdsbevægelse, der har bevirket hele det Fremskridt, der er sket. Jeg løb med Pægleflasken for et Kuld af Svende, som arbejdede fra 5 til 8, som var fattige, boede daarligt, var daarligt klædt, kun fik en Klædning en Gang hvert femte eller sjette Aar, som intet aandeligt Indhold havde. Hvorved er det blevet forandret? Tror man, det er ved Afholdsbevægelsen eller den alene? Nej, det er Arbejderbevægelsen, der har forandret dette. Disse to Bevægelser er gaaet Side om Side, de har hjulpet hinanden. Man skal passe lidt paa ikke at vende Forholdet om, saaledes at de kommer til at modarbejde hinanden. Hvis man tror, at Afholdsbevægelsen kan frelse Samfundet, ja, saa har man hæftet sig ved Midlerne og gjort dem til Maalet ved at fremkalde Forbud, og saa er man paa Afveje, saa er Afholdsbevægelsen blevet, hvad jeg kalder en Karikatur af sig selv. Der er et vist Slagord, som siger, at de, som ikke er Forbudsvenner, er Spiritusvenner. Ja, for mig maa man gerne kalde mig Spiritusven. Mit daglige Forbrug af Spiritus er en Bajer, der er et Døgn mellem hver Bajer, jeg faar, og vil man misunde mig det, saa Gudbevares, for mig gerne. Jeg ønsker Ædruelighedsbevægelsen Fremgang Side om Side med Arbejderbevægelsen, for de to maa supplere hinanden i Bestræbelserne for at gøre Underklassen bedre, mere moralsk, bedre situeret i det hele, men jeg vil ikke styrke Tendenser i Retning af Forbud, thi Forbud mener jeg vil skade baade Ædruelighedsbevægelsen og Arbejderbevægelsen.

Det er min Grundopfattelse af dette Forhold. Derfor mener jeg at maatte stemme imod det af Flertallet stillede Forslag, der netop gaar i Retning af Forbud, hvilket jeg ikke vil være med til. Jeg stemmer derfor imod Indstilling I, og naar den bliver vedtaget, hvad der jo er sandsynligt, vil jeg opfordre til at stemme imod den endelige Vedtagelse af den Beværterlov, der fremkommer paa den Maade.